

پیش‌بینی احتمال ابتلا به بیماری قلبی-عروقی با آزمایش مو

بررسی جدید پژوهشگران هلندی نشان می‌دهد که اندازه‌گیری سطح یک هورمون استرس در مو می‌تواند احتمال ابتلا به بیماری قلبی-عروقی را پیش‌بینی کند .

به گزارش ایسنا و به نقل از مدیکال اکسپرس، یک پژوهش جدید نشان می‌دهد که سطح گلوکوکورتیکوئید موجود در موهای انسان ممکن است احتمال میزان ابتلای آنها به بیماری‌های قلبی-عروقی در آینده را نشان دهند. گلوکوکورتیکوئیدها، گروهی از هورمون‌های استروئیدی هستند که در واکنش به استرس ترشح می‌شوند.

دکتر «الین ون دروالک» (Eline van der Valk)، پژوهشگر «مرکز پزشکی دانشگاه اراسموس (Erasmus MC)» هلند گفت: شواهد زیادی وجود دارند که نشان می‌دهند استرس مزمن، یک عامل جدی در تعیین سلامت کلی است. یافته‌های ما نشان می‌دهند افرادی که سطح گلوکوکورتیکوئید بلندمدت بالاتری را در موی خود دارند، به طور قابل توجهی بیشتر در معرض ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی، به ویژه بیماری‌های مرتبط با گردش خون هستند.

سطح بلندمدت کورتیزول موی سر و شکل غیرفعال آن یعنی کورتیزون مو، به طور فزاینده‌ای به عنوان نشانگرهای زیستی استفاده می‌شوند که نشان‌دهنده مواجهه با گلوکوکورتیکوئیدها در ماه‌های گذشته هستند. شواهد زیادی وجود دارند که نشان می‌دهند هورمون‌های استرس کورتیزول و کورتیزون، بر متابولیسم و توزیع چربی بدن تأثیر می‌گذارند اما داده‌های مربوط به سطح این هورمون استرس و تأثیر آن بر پیامدهای بلندمدت بیماری‌های قلبی-عروقی، کمیاب هستند.

پژوهشگران دانشگاه اراسموس برای یافتن اطلاعات بیشتر، سطح کورتیزول و کورتیزون را در ۶۳۴۱ نمونه موی به دست آمده از مردان و زنان بالغ تجزیه و تحلیل کردند. این یک مطالعه چند نسلی بود که بیش از ۱۶۷ هزار شرکت‌کننده از جمعیت شمالی هلند را در بر داشت.

در این پژوهش، موی شرکت‌کنندگان آزمایش شد و شرکت‌کنندگان به طور میانگین بین پنج تا هفت سال برای ارزیابی رابطه بلندمدت بین سطوح کورتیزول و کورتیزون و ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی مورد بررسی قرار گرفتند. پژوهشگران در این پروژه، عوامل مرتبط با افزایش خطر

بیماری‌های قلبی-عروقی از جمله سن، جنسیت، دور کمر، سیگار کشیدن، فشار خون و دیابت نوع دو را بررسی کردند.

آنها دریافتند افرادی که سطوح کورتیزون بلندمدت بالاتری دارند، دو برابر بیشتر ممکن است یک مشکل قلبی-عروقی مانند سکته یا حمله قلبی را تجربه کنند و این احتمال در افراد ۵۷ ساله یا جوان‌تر، به بیش از سه برابر افزایش می‌یابد. با وجود این، در نیمی از قدیمی‌ترین موارد بیماری‌های قلبی-عروقی که در ۵۷ ساله‌ها و بالاتر رخ داده بودند، کورتیزون و کورتیزول مو، ارتباط قوی با بروز بیماری‌های قلبی-عروقی نداشتند.

پروفسور «الیزابت ون روسوم» (Elisabeth van Rossum) گفت: «پژوهشگر ارشد این پژوهش گفت: امید ما این است که تجزیه و تحلیل مو در نهایت به یک آزمایش سودمند تبدیل شود که می‌تواند به پزشکان کمک کند تا بفهمند کدام افراد ممکن است بیشتر در معرض خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی باشند. شاید هدف قرار دادن اثرات هورمون‌های استرس در آینده به یک هدف درمانی جدید تبدیل شود.

پژوهشگران، چندین محدودیت این پژوهش را تایید کرده‌اند؛ از جمله این که تحقیق آنها یک بررسی مشاهده‌ای است و ثابت نمی‌کند که استرس باعث بروز بیماری‌های قلبی-عروقی می‌شود اما نشان می‌دهد که آنها با هم مرتبط هستند. همچنین، پژوهشگران خاطرنشان کردند که بیشتر شرکت‌کنندگان، سفیدپوست و اهل یکی از مناطق هلند بودند. بنابراین، ممکن است یافته‌ها به سایر جمعیت‌ها تعمیم داده نشوند. اگرچه سن، جنسیت، دور کمر، سیگار کشیدن، فشار خون و دیابت نوع دو در این پژوهش بررسی شده‌اند اما ممکن است عوامل غیر قابل اندازه‌گیری دیگری وجود داشته باشند که نتایج را تحت تاثیر قرار دهند.

این پژوهش، در «کنگره چاقی اروپا (ECO)» در دوبلین ارائه شد.